

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 19. decembar 2016. godine
Ref. br.: RK1020/16

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI164/15

Podnosilac

Sadat Lekiqi

**Ocena ustavnosti presude ARJ–UZVP. br. 22/2015 Vrhovnog suda
Kosova od 30. jula 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Sadat Lekiqi sa prebivalištem u Donjem Gadimlju, opština Lipljan.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu ARJ-UZVP. br. 22/2015 Vrhovnog suda Kosova od 30. jula 2015. godine u vezi sa presudom A. A. br. 24/2015 Apelacionog suda od 9. marta 2015. godine, presudom A. br. 494/2013 Osnovnog suda od 13. novembra 2014. godine i odlukom br. 682/2013 Nezavisnog nadzornog odbora za civilnu službu Kosova od 18. marta 2013. godine.
3. Presuda Vrhovnog suda je uručena podnosiocu zahteva 2. septembra 2015. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenih presuda i odluke koje, prema podnosiocu zahteva, krše njegova prava iz člana 7. [Vrednosti], člana 21. [Opšta načela], člana 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma], člana 24. [Jednakost pred zakonom], člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], člana 32. [Pravo na pravno sredstvo], člana 41. [Pravo na pristup javnim dokumentima], člana 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije], člana 54. [Sudska zaštita prava], člana 102. [Opšta Načela Sudskog Sistema] Ustava u vezi sa članovima 6. i 14. Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLjP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane], stav 7 Ustava, članu 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 31. decembra 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud), koji je registrovan istog dana pod brojem 164/15.
7. Dana 22. januara 2016. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Arta Rama-Hajrizi i Bekim Sejdiu.
8. Dana 11. februara 2016. godine, podnosilac zahteva je podneo dodatne tvrdnje u prilog svom zahtevu.
9. Dana 28. jula 2016. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu Kosova.
10. Dana 2. novembra 2016. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca umesto sudije Roberta Carolana. Sastav Veća za razmatranje je ostao nepromenjen.

11. Dana 16. novembra 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvesioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

12. Nepoznatog datuma 2010. godine, Sekretarijat Sudskog saveta Kosova je (u daljem tekstu: SSK) objavio konkurs 13/2010 za radno mesto referent za izvršenja za nekoliko opštinskih sudova. Što se tiče trajanja ugovora o radu, u konkursu piše: „Ove pozicije su objavljene na određeno vreme od 2 godine od dana zasnivanja radnog odnosa.”
13. U zakonskom roku, podnosilac zahteva je konkurisao za radno mesto u Opštinskom sudu u Uroševcu i za jedno u Opštinskom sudu u Prištini.
14. Dana 9. decembra 2010. godine, podnosilac zahteva je pozvan od strane SSK-a na razgovor za radno mesto u Opštinskom sudu u Uroševcu.
15. Dana 24. decembra 2010. godine, podnosilac zahteva je bio na razgovoru za radno mesto u Opštinskom sudu u Prištini, dok je 10. januara 2011. godine bio obavešten od strane SSK-a da nije izabran za radno mesto u Opštinskom sudu u Uroševcu.
16. Dana 24. juna 2011. godine, podnosilac zahteva je obavešten da 27. juna 2011. godine može početi sa radom na radnom mestu u Opštinskom sudu u Prištini za koje je bio na razgovoru 24. decembra 2010. godine.
17. Dana 27. juna 2011. godine, podnosilac zahteva je zaključio ugovor o radu i počeo da radi na probni period od 3 meseca.
18. Nakon završetka probnog perioda, podnosilac zahteva je primio odluku o imenovanju 30. septembra 2011. godine od SSK-a za radno mesto civilnog službenika nekarijere do 31. decembra 2012. godine.
19. Dana 19. decembra 2012. godine, podnosilac zahteva je primio odluku br. 03/118-930 od Kancelarije direktora SSK-a kojom mu je prekinut radni odnos od 31. decembra, jer je “zasnovao radni odnos na određeno vreme od 27. juna 2011. godine do 31. decembra 2012. godine”.
20. Dana 31. decembra 2012. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Komisiji za rešavanje sporova SSK-a, žaleći se da je bio nepravično tretiran, jer su odlukom o prekidu radnog odnosa povređeni uslovi konkursa br. 13/2010 od 10. novembra 2010. godine, jer radni odnos nije produžen na pune 2 godine.
21. S obzirom na činjenicu da Komisija za rešavanje sporova nije razmotrila žalbu podnosioca zahteva (ćutanje administracije), on se obratio žalbom 21. februara 2013. godine Nezavisnom nadzornom odboru civilne službe Kosova (u daljem tekstu: NNOCSK), tvrdeći da je bio nepravično tretiran i tražio je da Odbor poništi odluku SSK-a i da ga obaveže da ga postavi na radno mesto na kojem je radio pre nego što je otpušten.

22. Dana 18. marta 2013. godine, odlukom br. 682/2013 NNOCSK je utvrdio da je žalba podnosioca zahteva neosnovana i da je žalbena tvrdnja da je bio nepravično tretiran od strane organa za zapošljavanje, jer mu nije produžen radni odnos do 2 godine, neosnovana. NNOCSK je, takođe, naveo da je podnosilac zahteva dobrovoljno potpisao akt imenovanja gde su pomenuti uslovi i trajanje rada i nakon potpisivanja akta imenovanja, on je imao pravo da izjavi žalbu i da ne potpiše ugovor.
23. NNOCSK je, dalje, obrazložio da je zahtev podnosioca da bude premešten na radno mesto civilnog službenika karijere neosnovan, jer se *inter alia* premeštaj civilnih službenika sa radnog mesta na određeno vreme na radno mesto sa neodređenim vremenom izvršava samo ako se otvori novo radno mesto.
24. Nakon toga, podnosilac zahteva je podneo administrativnu žalbu Osnovnom sudu u Prištini, tražeći poništenje odluke NNOCSK-a br. 682/2013.
25. Dana 13. novembra 2014. godine, Osnovni sud je presudom [A. br. 494/2013] odbio, kao neosnovan, zahtev podnosioca da poništi odluku NNOCSK-a i vrati predmet na ponovno suđenje i preispitivanje.
26. Podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu na presudu Osnovnog suda, osporavajući zakonitost presude zbog pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, pogrešne primene zakonskih odredaba i pogrešne primene procesnih odredaba.
27. Dana 9. marta 2015. godine, Apelacioni sud je presudom [A.A. br. 24/2015] odbacio tužbeni zahtev podnosioca kao neosnovan, s obzirom da je na osnovu izvedenih dokaza nesumnjivo utvrđeno da je radni odnos stranaka zasnovan i okončan u skladu sa uslovima navedenim u aktu o imenovanju, sa kojima su se obe stranke složile.
28. Dana 9. marta 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev za vanredno preispitivanje Vrhovnom sudu protiv presude Apelacionog suda.
29. Dana 30. jula 2015. godine, Vrhovni sud je presudom [ARJ-UZVD br. 22/2015] odbacio zahtev kao neosnovan, navodeći da je "*razmotrio spise predmeta i nakon ocene pobijane presude u skladu sa članom 53 Zakona o upravnim sporovima (ZUS) našao je da: zahtev je neosnovan.*"

Navodi podnosioca

30. Podnosilac zahteva tvrdi povredu prava prema Ustavu, odnosno članovima 7. [Osnovne odredbe], 21. [Opšte odredbe], 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata], 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno sudom], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 41. [Pravo na pristup javnim dokumentima], 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije], 54. [Sudska zaštita prava], 102. [Opšta načela sudskog sistema] i 103. [Organizacija i jurisdikcija sudova] i članovima 6. i 14. EKLjP u vezi sa članom 22. Ustava.

31. Pored toga, podnosilac zahteva nabraja navodne povrede Zakona o uvidu u javnim dokumentima, Zakona o civilnoj službi, Zakona o radu, Zakona o NNOCSK, Zakona o sudovima, Zakona o upravnim sporovima i Zakona o parničnom postupku.
32. Što se tiče presude [A. A. nr. 24/2015] Apelacionog suda i Osnovnog suda [A. nr. 494/2013], podnosilac zahteva tvrdi da je „*podnosilac zahteva tražio sudsku zaštitu pred redovnim sudovima preko pravnih sredstava, ali nije pronašao profesionalnu ocenu od strane sudova povodom razmatranja i ocene navoda podnosioca*”.
33. Što se tiče presude [ARJ-UZVD. br. 22/2015] Vrhovnog suda, podnosilac zahteva tvrdi da je „*Vrhovni sud samo opisao obrazloženja nižih sudova i ništa više nasuprot činjenici da je i daljenastavljena povreda individualnih prava i sloboda koje su garantovane Ustavom*”.

Prihvatljivost zahteva

34. Sud prvo treba da ispita da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, predviđene Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
35. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:
- “1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
[...]
7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”*
36. Sud se poziva i na član 48. [Tačnost podneska] Zakona, koji propisuje:
- “Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”*
37. Pored toga, Sud podseća na pravilo 36 (1) (d) i (2) (d) Poslovnika, koje propisuje:
- “(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:
[...]
(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.”*
- (2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí
[...]
(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.”*
38. Sud primećuje da podnosilac zahteva u suštini tvrdi da je Vrhovni sud postao “odgovoran za povredu ljudskih prava i sloboda, jer je imao zakonsku i

ustavnu nadležnost za otklanjanje povreda koje su počinili nižestepeni sudovi, a i upravni organi“. U prilog svojoj tvrdnji, podnosilac zahteva se poziva na prava prema odredbama Ustava, EKLJP i kosovskim zakonima.

39. Podnosilac zahteva, takođe, traži od Suda da utvrdi nepopravljivu štetu koja mu je izazvana prekidom radnog odnosa sa stručnog aspekta i u pogledu izgradnje karijere, kao i materijalnu štetu.
40. Kao rezime, podnosilac zahteva osporava tumačenje načina na koji su redovni sudovi utvrdili trajanje radnog odnosa i način na koji su primenili odredbe upravnog postupka i materijalno pravo. Ovo tumačenje je dato od strane redovnih sudova u tri stepena i njihov zaključak je postignut nakon detaljnog razmatranja svih argumenata koje je predočio podnosilac zahteva.
41. Sud, dalje, primećuje da podnosilac zahteva ponavlja pred Sudom iste argumente koje je podneo u postupku pred redovnim sudovima, posebno u vezi sa utvrđivanjem činjeničnog stanja i zakonitošću odluka redovnih sudova.
42. Međutim, Sud naglašava da nije zadatak Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu navodno počinjenim od strane redovnih sudova prilikom ocene dokaza ili primene zakona (zakonitost), osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
43. U stvari, uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: *mutatis mutandis*, *Garsia Ruiz protiv Španije*, [VV], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud o ljudskim pravima [ESLJP] 1991-1).
44. Drugim rečima, Sud nije sud za utvrđivanje činjenica i ispravno i potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja je u punoj nadležnosti redovnih sudova.
45. Uloga Ustavnog suda je da obezbedi poštovanje prava garantovanih Ustavom i drugim pravnim instrumentima i ne može, dakle, da deluje kao „sud četvrtog stepena“ (vidi: slučaj *Akdivar protiv Turske*, br. 21893/93, ESLJP, presuda od 16. septembra 1996. godine, stav 65; vidi, takođe, *mutatis mutandis*: slučaj KI86/11, podnosilac zahteva: *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. godine).
46. Što se tiče ovog slučaja, Sud podseća da je Osnovni sud u Prištini odlukom A. br. 494/2013 od 13. novembra 2014. godine ocenio “zakonitost pobijene odluke u skladu sa članom 44. ZUS-a [Zakon o upravnim sporovima] i dokaze koji su izvedeni na glavnom ročištu, gde je našao da je tužbeni zahtev tužioca [podnosioca zahteva] neosnovan.“
47. Ovo činjenično stanje je utvrđeno od strane Osnovnog suda i razlozi koji su dati za presudu [A. br. 494/2013] su usvojeni kao pravični od strane Apelacionog suda, dok je Vrhovni sud naveo da je „razmotrio spise predmeta i nakon ocene pobijane presude [Apelacionog suda] u skladu sa članom 53. Zakona o upravnim sporovima, našao da je zahtev za vanredno preispitivanje neosnovan.“

48. Podnosiocu zahteva je, samim tim, data prilika u svim fazama postupka da podnese argumente i dokaze koje je smatrao relevantnim za svoj slučaj.
49. Sud, dakle, smatra da su svi argumenti podnosioca zahteva, koji su bili relevantni za rešavanje spora, propisno saslušani i pravilno ispitani od strane redovnih sudova, da su materijalni i pravni razlozi za odluku koju osporava detaljno predočeni i da su postupci pred redovnim sudovima, gledano u celini, bili pravični.
50. U ovakvim okolnostima, Sud smatra da uslovi prihvatljivosti nisu ispunjeni.
51. Stoga, Sud zaključuje da je zahtev očigledno neosnovan i da mora da se proglasi neprihvatljivim na ustavnim osnovama, u skladu sa pravilom 36 (2) (d) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 36 (2) (d) Poslovnika, na sednici održanoj 16. novembra 2016. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi